JUHANA RASK





EVOLUUTIOTARINOITA



EVOLUUTIOTARINOITA

SISÄLLYSLUETTELO

Kertomus Leinikistä	5
Kertomus Linnusta	98
Kertomus Hunajasta	129
Kertomus Liljasta	185
Kertomus Mimosasta	244

J U H A N A R A S K

EVOLUUTIOTARINOITA

© 2019 Juhana Rask
Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-0755-5

Kertomus Leinikistä

I

Lastenkirja 'Leinikin Seikkailut' alkaa siten, että Leinikki, joka on vielä pikkutyttö, herää varpaitaan kipristellen. Tämä kirja ei ole kyseinen teos.

Vehnä-planeetalla, eräänä erityisenä aamuna, Pikku Leinikki haukotteli sängyssään varpaitaan kipristellen ja haroi vaaleita hiuksiaan pois silmiltään. Leinikin hiljalleen herätessä Vehnä-planeetan aamunkoittoon alkoi elonkorjuun aika. Mökin ulkopuolella korkeaksi kasvanut viljavainio aaltoili kauniisti lämpimässä tuulessa. Peltoja riitti silmänkantamattomiin. Tiet, pienet metsiköt ja suoalueet erottivat vehnäisiä peltoja toisistaan. Maasto oli alavaa mutta matalia kumpujakin erottautui maisemasta siellä täällä ja sellaisella kummulla sijaitsi se kyläkin, jossa Leinikki asui. Hän nousi ylös ja hymyili itsekseen katsellessaan ikkunasta ulkona siintävää kaunista maisemaa.

Tähkät olivat raskaina siemenistä, jotka kohta korjattaisiin. Auringon sarastellessa taivaanrannassa kyläläiset heräilivät aamuaskareisiinsa aivan samoin kuin muuallakin avaruuden niillä planeetoilla, jotka oli asutettu ja joissa aurinko ja ilmasto tukivat sellaista toimintaa. Vehnä-planeetan aurinko on kauniin keltainen, kuten maapallonkin, ja sen ilmasto on lempeä.

Sinä aamuna noustessaan aurinko muuttui hitaasti punaisesta oranssiksi, ja lopulta oranssista keltaiseksi värittäen punertavan taivaan siniseksi.

Kylän laidalla olevassa mökissä aamu oli kuitenkin tavallisesta poikkeava. Leinikki veti sänkynsä alta esiin vanhan kulmikkaan matkalaukun. Hän avasi sen ja tutki sen sisältöä. Hän otti sieltä tavaroita, joita ajatteli tarvitsevansa matkallaan, ja tunki niitä pieneen mustaan selkäreppuunsa. Iso käsin kirjoitettu kirja vei melkein koko tilan. Se oli kovakantinen ja näytti vanhalta, vaikka oli aivan uusi. Hänen ukkinsa, joka oli ollut

kirjanpainaja ammatiltaan, oli työskennellyt kirjan kanssa useita kuukausia ja nyt se oli vihdoinkin valmis ja kansiin sidottu. Vanha mies oli usein hymyillyt salaperäisesti työskennellessään ja sanonut Leinikille, että kirja muuttaisi koko ihmiskunnan tulevaisuuden. Leinikki ajatteli, että kirja on tärkeä ja ahtoi sen siksi tärkeimpien tavaroitten sekaan reppuunsa, eikä perässä vedettävään matkalaukkuunsa. Reppu pursusi tavaraa.

Useimmat muut tavaransa Leinikki oli pakannut pahvilaatikkoihin, tai kuljettanut kylän jäteasemalle hävitettäväksi. Vanha matkalaukku tyhjeni nopeasti reppuun ja vetolaukkuun.

Viimeisenä hän vielä asetti varovasti reppuunsa päällimmäiseksi pienen, hiukan reikäisen mutta pehmeän lelunallen ja asetti sen päähän sille sopivan lippalakin.

Leinikki oli lähdössä pitkälle matkalle löytääkseen isänsä. Kyläläisten vastalauseista huolimatta hän matkustaisi yksin, vaikka oli vasta yksitoista vuotias. Hän tunsi vastuuta ukkinsa hänelle antamasta tehtävästä. Vastuu painoi raskaana hänen pienillä ja kapeilla olkapäillään.

” Hyvästi Vehnä-planeetta.” hän tuumi itsekseen hiukan yltiöpäisesti.

Leinikki kömpi ulos mökistään reppu selässään mukanaan perässä vedettävä laukkunsa. Hän katseli asumusta hetken haikeana. Se oli tavallinen harjakattoinen kolmen huoneen mökki, jossa oli savupiippu, pienet ikkunat ja ovi. Seinät oli maalattu punaisiksi ja ikkunoitten ja ovien puitteet olivat siniset. Se oli ainoa koti, jossa Leinikki oli elämänsä aikana asunut.

” Aivan tyypillinen maalaismökki.” olisivat ihmiset siitä sanoneet.

Kylän kaikki mökit olivat samannäköisiä, vaikkakin erikokoisia, sillä viljelijäkylissä asui usein isoja perhekuntia monta sukupolvea saman katon alla. Mökit olivat samanlaisia käytännöllisistä syistä. Ne oli lähes kaikki rakennettu sarjavalmisteisista elementeistä, jotka Gobaali Kauppaimperiumi oli siirtänyt maapallolla olevasta varastostaan Vehnä-planeetalle. Vehnäplaneetalla raivausten aikana kaadettu puu oli aivan liian kallisarvoista mökkien rakentamiseen ja se olikin siirretty heti maapallolle.

Tyttö oli surullinen, koska hänen isoisänsä oli kuollut ja haudattu vasta vähän aikaa sitten. He olivat asuneet kahdestaan monta vuotta, ja yhtäkkiä hän olikin aivan yksin. Leinikki ja naapurit olivat hoitaneet vuoteenomana makaavaa vanhaa miestä muutaman viikon, mutta lääkäri oli jo aikaisessa vaiheessa ilmoittanut, että mitään ei ollut tehtävissä.

Vanhus, Cadan nimeltään, oli ollut mieleltään virkeä loppuun asti, eikä ollut ainakaan näkyvällä tavalla lannistunut lähestyvän kuoleman johdosta.

Kuolinvuoteellaan hän oli vielä antanut Leinikille ohjeita ja toimintasuunnitelman tulevaisuuden varalle: ” Etsi teatteriohjaaja Makabee käsiisi. Hän voi auttaa sinua löytämään isäsi. Isäsi on kuulemani mukaan rikas ja pystyy auttamaan sinua. Ota hänen kuvansa mukaasi. Siinä on myös äitisi kuva. Älä kadota sitä.”

Vanhus ojensi tytölle pienen medaljongin ja yskähti vaimeasti. ” Ota kaikki valuutta laatikosta ja tämä kuutio mukaasi. Siinä on ohjeita, joita te molemmat tarvitsette. Pidä se hyvässä tallessa. Ota myös korvatulpat mukaan, sekä evästä. Olen pahoillani, että en pääse mukaasi auttamaan sinua. Tarkoitus oli, että matkustamme yhdessä.”

Vanhus antoi Leinikille lasiselta näyttävän kuution, johon ilmeisesti oli talletettu jotain tärkeää.

” Miksi korvatulpat ?” tyttö ihmetteli ääneen, mutta katui heti turhia sanojaan. Vanhus ei selvästikään jaksanut enää puhua. Hän avasi kuitenkin silmänsä ja näytti hymyilevän hiukan.

” Älä pelkää mitään, lapsukainen.” hän sanoi vaimealla äänellä. ” Olen nähnyt, että tulevaisuutesi on pitkä ja onnellinen …. muista että et koskaan ole yksin, vaikka siltä vaikuttaisikin.” vanhus jatkoi, yskäisi taas ja sulki silmänsä. ” Ai niin. Melkein unohdin tärkeimmän. Muista ottaa kirja mukaasi. Isäsi löytämisen lisäksi myös se on matkasi tarkoitus. Kohtaat vielä jonkun, joka kysyy sinulta kuutiosta ja kirjasta. Älä pelkää, kun se tapahtuu. Ainoastaan He tietävät niistä.”

Tämän sanottuaan vanhus nukahti, eikä herännyt enää.

Leinikki tiesi, että vanhus oli nuoruudessaan matkustellut paljon, enimmäkseen maapallolla, mutta lopettanut sitten kiertelevän elämän ja siirtynyt Vehnä-planeetalle maanviljelijäksi.

Tyttärensä, Leinikin äidin, hän oli saanut vieraakseen paljon myöhemmin tämän tultua raskaaksi. He olivat riidelleet raskauden vuoksi, eikä tytär ollut vihoissaan ilmoittanut edes lapsen isän nimeä. Myöhemmin Leinikin äiti sairastui ja kuoli planeetan viljelijöiden keskuudessa yleisesti esiintyvään keuhkotautiin. Vanhus sai selville, kuka lapsen isä oli, mutta ei kuitenkaan halunnut asiasta tälle ilmoittaa vaan hoivasi omaa tytärtään tämän kuolemaan saakka ja otti sitten vasta kaksivuotiaan Leinikin huostaansa.

Kyläläiset hautasivat vanhuksen maan poveen kylän hautausmaalle. Useat heistä olivat tytöstä huolissaan ja tarjosivat Leinikille uutta kotia perheensä parissa, mutta tyttö kiitti ja sanoi lähtevänsä isänsä luokse. Hän ei kertonut kenellekään, että ei tiennyt varmasti mistä isänsä löytäisi, tai oliko tämä edes elossa.

” Mutta tyttökulta, miten voisit matkustaa yksin, kun olet vielä noin pieni ?” oli naapurimökin emäntä höpötellyt tohkeissaan ja posket pullollaan hautajaisvastaanoton aikana itse leipomaansa täytekakkua mutustellessaan. ” Ei kai se ole edes laillistakaan ? Tulisit vain meille asumaan. Orvokkikin olisi iloinen !”

” Mutta .....” Leinikki yritti sanoa.

” Niin. Tule meille!” oli äitiään säestänyt Orvokki, joka myös oli pieni tyttö ja samalla luokalla koulussa.

” Mutta en voi. Ukki osti minulle lipun valmiiksi, eikä sitä voi peruuttaa ….. sitä paitsi isä on minua vastassa.” oli Leinikki takellellut pieniä valheita. Hän toivoi pääsevänsä pian kotiin pakkaamaan. Hän oli hyvin kasvatettu tyttö eikä valehteleminen tuntunut hyvältä.

Tyttö katsoi mökkiä hetken ja käänsi sille sitten selkänsä. Hän oli asunut siellä koko ikänsä, ja joutuisi nyt hylkäämään sen. Hän lähti kävelemään lähes loputtomalta näyttävää maantietä pitkin kohti kaukaisuudessa siintäviä Globaalin Kauppaimperiumin avaruuslentoaseman satoja metrejä korkeita torneja. Tornit kiiltelivät massiivisina ja pelottavina auringossa, kuin häntä odottaen.

” En kai palaa tänne enää koskaan.” hän ajatteli.

Matka oli vasta ihan alussa, mutta hän tunsi jo painostavaa yksinäisyyttä ikävöiden koulua ja kylän muita lapsia. Hän ei silti tuntenut pelkoa. Olihan hän kuitenkin yksitoista vuotias, eli lähes aikuinen, ja ukki oli jättänyt hänelle runsaasti valuuttaa matkan kuluihin.

” Hei sitten vaan.” hän tuumi ääneen kävellessään ja vilkuttaessaan ohi mennessään Orvokille, joka katseli hänen lähtöään kotimökkinsä ikkunasta. Liitobussipysäkille olisi vielä matkaa.

Hän ei huomannut lainkaan, että tien toisella puolella olevan puun katveessa tarkka katse seurasi hänen jokaista askeltaan.

II

Syy siihen, että Leinikki, joka oli maapallon tyttö, asusteli Vehnä-planeetalla, oli oikeastaan aika, tai monimutkaisemmin sanottuna ajasta tehty teoria. Aika oli aikoinaan ihmisten mielestä verrattain kummallinen ja vaikeasti selitettävä. Sen toilailuja seurattiin kärsivällisesti jonkin aikaa, kunnes se sitten loppujen lopuksi määriteltiin uudelleen siksi olioksi, joka se todellisuudessa on. Uudehkon määritelmän mukaan aika ei enää kuljeskele omia aikojaan minnekään. Se ei itsessään kulu eikä kuluta mitään muutakaan. Se on paikallinen, eikä esiinny koskaan yhtä aikaa monessa paikassa.

Aikaa voi mitata ainoastaan läheltä, mutta ei liian läheltä. Tarkemmin ilmaisten, mitä lähempänä aikaa mittaa, sen tarkemmin sen mittaaminen onnistuu, kunnes se katoaa kokonaan. Kaukana sen mittaaminen ei onnistu enää lainkaan, koska riittävää tarkkuutta ei voida enää saavuttaa. Siitä syystä emme enää tiedä tarkasti sitäkään, milloin aika näin hienosti uudelleen määriteltiin. Kovin kaukaa katsottaessa kaikki asiat näyttävät tapahtuvan yhtä aikaa, eivätkä suinkaan järjestyksessä peräkkäin, kuten helposti luulisimme.

Ajan uudelleenmäärittelyn jälkeen tapahtui paljon asioita hengästyttävän nopeassa tahdissa. Uusi teoria ajasta edellytti uutta teoriaa hiukkasista ja varsinkin massattomista hiukkasista. Teoriat muuttuivat tai tarkentuivat myös pimeän aineen ja energian, madonreikien ja painovoiman kumoamisen osalta.

Yhtäkkiä uusi tieteellinen läpimurto olikin valmistunut kuin itsekseen. Uusi teknologia, joka mahdollisti entistä pidemmät avaruusmatkat entistä nopeammin, odotteli vain keksijäänsä. Globaali Kauppaimperiumi ja sen tiedustelupalvelun teollisuusvakoiluosasto olivat valppaina ja varastivat keksinnön ja kaikki siihen liittyvät patentit juuri ennen kuin niitä päästiin julkaisemaan. Keksijä itse siirtyi ensin Globaalin Kauppaimperiumin palkkalistoille patenttiensa luovutussopimusten kanssa, ja katosi kohta sen jälkeen kokonaan. Sen jälkeen avaruusmatkailua säädeltiin ja valvottiin tarkasti, jotta siitä saatavat

tuotot menisivät varmasti oikeaan kohteeseen, eli Globaalille Kauppaimperiumille.

. . .

Maapallolla asuva ihmiskunta siirtyi pois esigalaktisesta kehitysvaiheestaan ja ryhtyi Globaalin Kauppaimperiumin väitetysti kehittämän uuden teknologian avulla valtaamaan avaruudessa havaitsemiaan maankaltaisia tai lähes maankaltaisia planeettoja. Tarkoituksena oli saada riittävästi ravintoa ja raaka-aineita maapallon aivan liian runsaalle väestölle. Muutaman sadan vuoden aikana löytyikin useita planeettoja, joihin voitiin asuttaa ihmisiä työskentelemään lyhyen tai pitkän maankaltaistamisprojektin jälkeen. Usein pelkästään ilmakehään tehtävät muutokset riittivät, mutta toisinaan myös planeetan kasvillisuutta ja pieneliöstöä piti muokata sopivammaksi. Siellä täällä tuhottiin jopa kokonaisia ekosysteemejä turvallisuuden varmistamiseksi.

Vehnä-planeetta on eräs niistä kolonioista, jotka Globaali Kauppaimperiumi kartoitti ja totesi maankaltaiseksi. Huolellisten laskelmien jälkeen se asutettiin ensin vakinaisilla tutkijoilla ja myöhemmin uudisasukkailla, jotka viljelivät sitä.

Varsin kaukana maapallosta sijaitseva Vehnä-planeetta sai nimensä hedelmälliseen maaperäänsä parhaiten sopivan viljelyskasvin mukaan. Sen nimesi uudelleen tutkimusmatkailija ja eksokasvitieteilijä Caius Ghini, joka oli tietotekniikka-avusteisen kasvitieteen uranuurtaja.

Automaattisten tutkimusrobottien viilettäessä pitkin poikin planeetan maaperää ja vesistöjen pohjia Ghinin kasvitieteellinen hakuteos laajeni useilla sadoilla tuhansilla uusilla kasveilla. Suurin osa niistä hävisi jäljettömiin pian sen jälkeen kun maapallolta saapui määräys asuttaa planeetta ja aloittaa raivaustyöt. Prosessi oli muualla testattu ja hyväksi havaittu eikä vanhan kasvuston säilyttämistä nähty yhtä tärkeäksi kuin maapallon väestön ravinnonsaannin varmistamista tai Globaalin Kauppaimperiumin pörssikursseja. Ghinin teosta hyödynnettiinkin paljon Globaalin Kauppaimperiumin kauppayliopiston paleokasvi-

tieteellisellä osastolla, jossa sukupuuttoon kuolleita kasveja luetteloitiin.

Planeettaa tutkittuaan Globaalin Kauppaimperiumin maaperätutkimusosaston tutkijat ilmoittivat pääkonttoriin, että odotettavissa oleva sato pinta-alaa kohti olisi moninkertainen maapallon vastaavaan, eikä maantieteellisiä esteitä olisi täyttää lähes koko planeetta viljelyksillä. Lauhkea ilmasto ja pienet vuodenaikojen vaihtelut tarjoaisivat monta satokautta vuodessa ja kylmimmätkin alueet olisivat osittain viljeltävissä ilmastoon sopeutetuilla kasveilla. Paikalliset isokokoiset kasvissyöjät eivät aiheuttaisi ongelmia, eivätkä vakavat luontokatastrofitkaan olisi todennäköisiä.

Seuraavan retkikunnan mukana tuli suuri määrä tilanteeseen sopivia laitteistoja. Peltojen raivaus ja kylien rakentaminen aloitettiin välittömästi. Soita kuivattiin. Metsiä hakattiin. Peltoja raivattiin ja ojitettiin. Jokia padottiin ja ohjattiin uusiin uomiin kastelun tehostamiseksi. Planeetan alkuperäinen luonto syrjäytettiin maanviljelyn hyväksi. Kasvien pölyttämiseen soveltuvat hyönteiset tuotettiin maapallolta uuteen ympäristöön mukanaan muita eläinlajeja, jotka huolehtisivat ekologisesta tasapainosta. Joitain lajeja manipuloitiin geneettisesti, jotta ne sopeutuisivat paremmin planeetan oloihin. Muutaman vuosikymmenen kuluttua koko Vehnä-planeetta oli aivan minkä tahansa maapallolla sijaitsevan suurmaatilan kaltainen ja ruokki miljardeja muilla planeetoilla asuvia ihmisiä Globaalin Kauppaimperiumin hyväksi.

Maapallolta löytyi jonoksi asti halukkaita uudisasukasehdokkaita jopa sellaisten kaupunkilaisten joukosta, jotka eivät tienneet maanviljelystä mitään. Vehnä-planeetan suosio kasvoi vielä lisää, kun ihmiset tajusivat, että siellä ei esiintynyt nälänhätää eikä köyhyyttä juuri ollenkaan. Kymmenen miljardin ihmisen maapallon ja muiden asuttujen planeettojen asukkaiden ruokkiminen oli niin hyvä liiketoimi ja planeetan tuottama sato niin runsas, että edes Globaali Kauppaimperiumi ei nähnyt mitään perusteltua syytä kohdella planeetan asukkaita yhtään huonommin kuin voittojen maksimoimiseksi oli tarpeellista. Auto-

matisoitujen viljelymenetelmien ansiosta asukkaiden lukumäärän suhde vehnätonneihin oli pieni, joten ihmisten työpanoksen vaikutus hintoihin oli myös pieni. Syntyi harvinainen tilanne, jossa oli halvempaa ja tuottavampaa antaa ihmisten olla rauhassa kuin sortaa heitä, koska sekin olisi vaatinut jonkin verran investointeja.

Vehnä-planeetan löytyminen oli toden totta sekä Globaalille Kauppaimperiumille että koko maapallon väestölle onnekas sattuma.

Tämä tarina ei kuitenkaan kerro Vehnä-planeetasta, vaan Leinikistä, joka tarinan alkaessa lähti sieltä pois.

III

Kesä oli uhkeimmillaan Mineraali-planeetta 3:lla. Aurinko paistoi korkealla melkein lakipisteessään. Toinen, edellistä hiukan himmeämpi aurinko, paistoi omalla paikallaan juuri niin paljon horisontin yläpuolella, ettei sen valo muuttunut punaiseksi. Niiden lempeä, pehmeän kellertävä valo valaisi ympäristön kirkkaaksi ja seesteiseksi. Sininen taivas oli lähes pilvetön, vain ohuet valkeat harsot harvakseltaan lipuivat lämpimässä tuulenvireessä. Pienten metsiköiden välissä olevilla niityillä kasvoi kauniita ja värikkäitä kukkia. Linnut, jotka yleensä sirkuttelivat iloisina, olivat kuitenkin vaienneet.

Tuhotun kylän vieressä olevan metsikön reunassa Neitsyt katseli kauhistuneena, kuinka vielä kytevien ja savuavien raunioiden keskellä Ylimaallisen ja Armollisen Pyhien Miesten Kirkon Palvelijoitten (YAPMKP) sotilaallisen siiven rynnäkköjoukkojen jäsenet plasmakiväärit tanassa etsivät henkiinjääneitä asukkaita ja ampuivat aina sellaisen löytäessään. Kuultuaan tiedustelijoiltaan, että Globaalin Kauppaimperiumin sotajoukot olivat muualla, he hyökkäsivät kylään tarkoituksenaan tuhota se kokonaan ja tappaa kaikki sen asukkaat ja varsinkin Neitsyt, joka pyhien kirjoitusten mukaan oli vaaraksi kirkolle ja sen palvelijoille. Valitettavasti heillä ei ollut tarpeeksi tietoa Mineraali-planeetta 3:n asukkaiden monipuolisista ominaisuuksista, joten he saivat tapettua ainoastaan ne asukkaat, jotka saivat heti alussa yllätettyä ja jotkut muut, jotka herkkäuskoisuuttaan yrittivät olla vieraanvaraisia. Loput katosivat salaperäisesti ja nopeasti pois näkyvistä, jolloin uskonsoturit joutuivat purkamaan turhautuneisuuttaan tuhoamalla rakennuksia ja joitain harvoja kotieläimiä, jotka jäivät paikalle vieraita mulkoilemaan.

Neitsyt katsoi kaikkea tätä järkyttyneenä ja hiipi hiljaa taaksepäin tiheän metsikön uumeniin. Hän repäisi yksivärisen violetin mekkonsa pitkää helmaa hiukan lyhyemmäksi, ja sitoi nopeasti pitkän ruskean tukkansa poninhännälle helmasta irrottamallaan suikaleella.

” Neitsyt, tulkaa pian. ” kuiskasi mies hänen takanaan, ja veti hänet pois vielä syvemmälle metsikköön. ” Mennään kaivoksen lentoasemalle. Ehkä löydämme aluksen, jolla paeta ennen kuin he löytävät teidät.”

Samalla kun he siirtyivät kauemmas kylän raunioista, Globaalin Kauppaimperiumin ilmavoimien miehittämättömät rynnäkköalukset saapuivat paikalle, ja pommittivat koko kylän lopullisesti tuhkaksi. Korvia huumaava meteli täytti metsän. Räjähdysten aiheuttamat tulipallot nousivat kymmenien metrien korkeuteen. Kuuma henkäys tuntui heidän selkäpuolellaan, kun he juoksivat kauemmas. Varmuuden vuoksi alukset vielä myrkyttivät kylän, jotta yksikään terroristijärjestöksi määritellyn joukon jäsen ei pääsisi elossa pakenemaan. Samalla alue tietenkin muuttui asuinkelvottomaksi useiksi kuukausiksi, mutta kaikki asukkaat olivatkin jo kuolleet tai paenneet. Kylässä kuolleitten YAPMKP:n sotilaallisen siiven rynnäkköjoukkojen jäsenten tuhka sekoittui kylän taloista syntyneeseen tuhkaan. Tuntien kuluttua paikalla oli enää kyteviä palamisjätteitä, isoja tuhkakasoja, sekä tietenkin ihmisten luita.

Neitsyen seuralainen vei hänet avaruuslentoasemalle, ujutti hänet salaa verkkoaidan läpi ja jätti hänet rahtiavaruusalusten sekaan huoltohangaariin. Yötä päivää jatkuvien mineraalikuljetusten takia lentoaseman hangaari oli pienen kaupungin kokoinen ja koko ajan täynnä saapuneita tai lähteviä aluksia, joten yhden naisen löytäminen sieltä olisi lähes mahdotonta. Mies toivoi, että kaikki mahdolliset etsinnät keskittyisivät matkustajaterminaaleihin ja tullausalueille. Sen jälkeen hän vartijoita väistellen käveli läheiseen miehistöille ja muulle henkilökunnalle tarkoitettuun ravintolaan etsimään tarpeeksi epätoivoista ja toivottavasti tarpeeksi humalaista rahtialuksen kapteenia, joka suostuisi siirtämään Neitsyen huomaamattomasti muualle siten, että Globaalin Kauppaimperiumin avaruustulliaseman henkilökunta ei esittäisi kiusallisia kysymyksiä.

” Hyvää päivää, neiti. ” tokaisi Seth Milotisverkos sorkkien samalla työkalullaan aluksen ulkopuolisia kaasukehissä tarvittavia ohjaussiivekkeitä. Hän yllättyi nähdessään väsyneen

näköisen ja hiukan pölyisen mutta kauniin nuoren naisen aluksen vierellä. Naisella oli päällään ohut, lähes läpinäkyvä violetti asu ja sandaalit. Hänellä oli kaunis vartalo, mutta eniten huomiota kiinnittivät kuitenkin hänen erikoiset silmänsä. Ne olivat pähkinänruskeat ja hypnoottisella tavalla läpitunkevat, eivätkä ne vaikuttaneet räpyttelevän ollenkaan.

”Tämä ei taida olla ihan laillista.” Seth tokaisi naiselle mietteliäänä. Normaalisti hangaariin pääsivät ainoastaan aluksien miehistöt, ja hekin vain turvallisuus- ja tullitarkastusten kautta. Nuorukainen oli kuitenkin luonteeltaan mutkaton, eikä joutavalla asialla halunnut häiritä avaruustullipoliisia ja aluksensa kapteenia. Koska hän oli seurallinen ja omasi silmää naiskauneudelle hän päättikin oitis aloittaa ruokatunnin, ja ryhtyi nautiskelemaan eväsleipiään. Neitsyt hymyili Sethille viettelevästi ja kohta he molemmat mutustelivatkin leipiä, joissa oli maukkaita täytteitä.

Sethin korjaileman aluksen kapteeni Bill Polttomoottori istui samaan aikaan avaruuslentoaseman huvikeskuksen baarissa ja laskeskeli huolestuneena rahojaan. Paljonkohan niistä uskaltaisi vielä juoda ? Hänen kuljetusyrityksensä oli lähes konkurssin partaalla. Hän mietti hiukan turhautuneena elämäänsä, ja tuli jälleen kerran siihen lopputulokseen, että viimeiset kymmenen vuotta, joista viisi Sethin kanssa, oman rahtialuksen kapteenina ja ainoana osakkaana olivat hukkaan heitettyä aikaa. Globaalilla Kauppaimperiumilla oli monopoli lähes kaikkeen liiketoimintaan, joten he määrittelivät myös rahdinkuljetushinnat, majoitushinnat ja polttoaineiden hinnat sellaisiksi, että rahtarit olivat jatkuvasti riippuvaisia heiltä saamastaan lisärahoituksesta, eivätkä päässeet itsenäistymään liikaa oman pääomansa turvin. Bill oli loppuun asti maksettua rahtialustaan lukuun ottamatta yhtä köyhä kuin aloittaessaan vuosia sitten. Aluksen maksamiseenkin meni kokonaista viisi vuotta, vaikka kuljetustilauksia oli koko ajan. Ainoastaan hänen voimakas vapaudenkaipuunsa ja itsepäisyytensä esti häntä myymästä alustaan ja menemästä töihin Globaalin Kauppaimperiumin kuljetusosastolle. Toisaalta hän oli henkisesti laiska ja hiukan fleg-



Evoluutiotarinoita on fiktiivinen tieteisromaani, joka koostuu viidestä erillisestä tarinasta. Tarinat linkittyvät toisiinsa ja niiden yhteisenä teemana on kehitys.

Vakavamieliseksi teosta ei silti voine syyttää.

Kehitykseen keskittyessään romaani samalla tahtomattaankin vastaa meitä kaikkia kiinnostaviin kysymyksiin :
Kuinka vakavasti voimme suhtautua maan ulkopuoliseen älyyn, ottaen huomioon sen tason omalla planeetallamme ?
Mistä oikein tulemme, ja olemmeko menossa oikeastaan minnekään ?
Paljonko kello todellisuudessa on ?
Minne kanat katosivat ?

Kaikkiin näihin kysymyksiin on syytä suhtautua kaikella sillä vakavuudella, jonka ne ansaitsevatkin.

9 789528 007555

BoD™ BOOKS on DEMAND

www.bod.fi